

Banyoles en un tub

L'aigua de la popular font Pudosa és l'ingredient principal d'una crema hidratant que ha ideat i comercialitza la farmàcia Alsius

La iniciativa, a banda de l'aspecte comercial, té molt a veure amb l'estima a la ciutat

Esteve Alsius, al mig de la foto, mostra la crema el dia de la presentació. Al seu costat, Carreras, Tubert i Noguer. Foto: R. E.

Banyar-se a l'estany, menjar una cansalada, posar de nom Martirià al fill, fer servir el verb esperxar... La llista del comportament que, segons el tòpic, ha de tenir el bon banyolí és llarga i s'acaba d'ampliar amb la irrupció al mercat d'una crema hidratant elaborada a base d'aigua de l'emblemàtica font Pudosa, que ha ideat i ha començat a comercialitzar la farmàcia Alsius, un cognom que, per cert, també és un puntal del fet banyolí.

A banda de les seves qualitats –els primers que l'han fet servir l'elogien–, la crema aporta el valor intangible de l'estima pel que “és nostre” o, si es vol, de la difusió del patrimoni local. D'aquestes connotacions es va parlar en la presentació de la Crema de la Puda –aquest és el nom comercial del nou producte–, un acte en què es

va contextualitzar la creació de la crema en el corrent ciutadà que, aglutinat en els Amics de la Puda, des de fa uns pocs anys mira de recuperar –tant físicament com sentimentalment– la zona de la font Pudosa com l'espai d'esbarjo que havia estat fins a la dècada de 1960.

El farmacèutic Esteve Alsius va explicar que la idea de la crema li va sorgir fa quatre anys arran del suggeriment d'un client. Li hauria agradat poder elaborar-la de manera artesanal –va admetre– però per raons òbvies va haver de recórrer a un laboratori, amb el qual va anar superant el complex procés de mixtura dels ingredients –“tots, com més naturals millor”, va recalcar Alsius–, entre els quals hi ha una mica de perfum per neutralitzar els efectes aromàtics del sulfur característic de l'aigua de la font.

El metge Francesc Xavier Carreras va repassar la història de l'aprofitament d'aquella aigua amb finalitats curatives, primer a còpia d'aplicacions pseudocientífiques, i més tard mèdiques, usades sobretot pels terapeutes del desaparegut balneari. El 1854 –va indicar Carreras– es va escriure la primera memòria sobre les qualitats de l'aigua de la font Pudosa, la qual ha fet servei a la gent gran per a mals de menes molt diverses, des de qüestions digestives fins al mal de cap, passant, evidentment, per les afeccions cutànies. En el cas de la nova crema –va assenyalar Alsius– és adient per als colzes i genolls secs, per a les mans quan pateixen les conseqüències del fred, per calmar les picors... En el prospecte s'afirma: “Indicada per a pells seques, molt seques, acneiïques, amb èczemes i brots de psoriasi atòpica.”

“Ha sortit de l'estima pel balneari i per la ciutat”, va reblar encertadament l'alcalde, Miquel Noguer, que també va fer notar el conveni que Alsius ha firmat amb l'Escola de Natura, en virtut del qual la farmàcia donarà una part dels ingressos per la venda de la crema –al cap i a la fi, l'aigua és de propietat pública– a l'escola, que precisament té la font Pudosa en una de les seves rutes didàctiques més habituals, segons va dir el seu president, Narcís Tubert.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-06-2016 Pàgina 30

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/980407-banyoles-en-un-tub.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui